

EN TOEN SPRONG DE VONK OVER

Eenakter in vijf scènes

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN TOEN SPRONG DE VONK OVER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2021 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Korte St. Annastraat 19 – 2000 Antwerpen. Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

En toen sprong de vonk over...

Samenvatting van: **EN TOEN SPRONG DE VONK OVER...**
Tijdsduur: ca. 40 minuten – Voor 1 vrouw + 2 mannen.

Dit is een amusante **eenakter** waar het publiek een heel goed gevoel aan overhoudt.

Bert heeft (voordat het doek open gaat...) de handtas terug veroverd, die een junk van **Sofie** had afgepakt. Hierbij heeft hij wel een harde stomp op zijn oog gekregen! Sofie heeft zoveel waardering voor zijn hulp dat ze, als ze hoort dat zijn koelkast stuk is een nieuwe voor hem koopt.

Wanneer zijn vriend **Klaas** de stomp, die Bert op zijn oog heeft gekregen komt bewonderen, komt Sofie langs om hem de aankoop bon van de koelkast te overhandigen. Bert werkt Klaas onmiddellijk de deur uit en er ontstaat een goed gesprek tussen hem en Sofie, waarbij er heel snel een *klik* tussen de twee ontstaat.

Bert nodigt haar uit om de zondag daarop bij hem te komen eten, omdat hij dan jarig is. Voor en tijdens het etentje groeien ze dichterbij elkaar toe en ontdekken ze dat er een **liefdesvonk** is overgesprongen.

In dit spel zit humor, veel vrolijkheid, maar ook een tikkeltje drama. En enkele ontroerende scènes.

SPELERS:

Sofie 52 jaar. Een zelfbewuste intelligente zakenvrouw, die precies weet wat ze wil. Ze heeft een groot invoelend vermogen en een goed gevoel voor humor.

Bert 57 Jaar. Een man die wat tegenslagen achter de rug heeft, maar zich daar op een positieve manier uit heeft weten te werken. Hij houdt van eerlijk zijn tegen elkaar en heeft een veelzijdig gevoel voor humor.

Klaas 60 Jaar. De vriend van Bert. Een wat norse mopperaar. Maar wel een die zijn hart op de goeie plek heeft zitten. Heeft erg weinig gevoel voor humor.

TONEEL:

De eenakter speelt zich af in de eenvoudig ingerichte huiskamer van Bert. In de hoek van de rechterwand is de deur die naar de hal gaat.

Er staat een versleten bank, waarop enkele kussentjes liggen. Met links en rechts van de bank 2 totaal verschillende fauteuils, die er even oud en versleten uitzien. Ook daarop liggen kussentjes. Achter de bank staat een ouderwetse schemerlamp met een grote felgekleurde lampenkap. Tussen de meubels staat een ouderwetse salontafel, waarop een dienblad ligt, waarop een thermoskan staat, waarin koffie zit. De koektrommel staat ernaast, met koekjes erin. Voor het dienblad staat Berts beker.

Tegen de achterwand staat een oude buffetkast, waarin bovenin enkele rijtjes boeken staan. (Gebonden en pockets). Er tussendoor staan er enkele sierkunststukjes.

Op de wat bredere onderkast staat een ouderwetse pick-up. De klep staat open en er ligt een lp op. Aan beide kanten van de pick-up staat een kleine speaker box. Naast de rechter box ligt de hoes van de plaat. In de andere hoek van de kast staat een ouderwetse telefoon. Ernaast een fruitschaal, waarop maar één **gróte** appel ligt.

In de hoek links staat een vishengel met molen en een viskoffertje er vlak naast.

Verder ziet de kamer er rommelig uit. Kranten en tijdschriften liggen op de bank en op en onder de salontafel. Op een klein tafeltje staat de enige plant die de kamer rijk is. Aan de wanden hangen enkele olieverfschilderijen.

-----
*Voordat het **LICHT in de zaal UITGAAT** en Bert op de bank gaat liggen zet hij de naald op de LP en zet de volumeknop redelijk hard. Er klinkt nu **ouwe blues...***

De muziek zo'n 15 seconden laten spelen, dan pas...

DOEK OPEN

Begin van

En toen sprong de vonk over...

Scene 1

Bert ligt languit op de bank. Hij heeft over één oog een verband, dat met

*pleisters op zijn gezicht geplakt zit. Onder zijn hoofd liggen een paar kussentjes. Hij is gekleed in een half versleten, maar lekker zittend joggingpak. Aan zijn voeten zitten ouderwetse geruite pantoffels. Hij leest de krant en eet tegelijk een koekje. **Deurbel.** Hij blijft rustig liggen. Legt de krant op zijn buik en zijn hoofd draait naar de hal.*

- Bert [OPNIEUW DE DEURBEL. NU STAAT HIJ PAS OP] Ja, ja, ik kom eraan.
[LOOPT DE HAL IN]
- Klaas [OP. GEKLEED IN EEN SPIJKERBROEK, TRUI EN DIK WINTERJACK. LICHT GEPIKEERD] Ja joh, laat me gewoon een uur in die ijskou voor je deur staan.
- Bert [IS TEGELIJK MET HEM OPGEKOMEN, HAALT DE NAALD VAN DE PLAAT EN DRUKT 'STOP' IN] Wat zei je nou?
- Klaas Dat jij wel eens wat eerder mag opendoen als er iemand aanbelt.
- Bert Ja, ik verwachtte helemaal niemand.
- Klaas Da's wel duidelijk. ja. [ZIET NU PAS HET VERBAND OP ZIJN GEZICHT] Hé, wat is er met jou gebeurd? [WIL AAN HET VERBAND ZITTEN]
- Bert [DEINST ACHTERUIT] Zeg, doe me 'n plezier?
- Klaas Hebben ze je eindelijk in elkaar getimmerd, vanwege je bijdehante opmerkingen? [HIJ HEEFT ZIJN JACK UITGETROKKEN EN GOOIT DIE OP DE FAUTEUIL WAARIN HIJ NIET GAAT ZITTEN] Nou, vertel me dan, wat is er gebeurd?
- Bert Ga zitten, dan vertel ik 't je. [WIJST] Daar staat verse koffie. O, je hebt geen beker. Ogenblikkie. Neem alvast een koekje. [AF. KLAAS GAAT IN DE LEGE FAUTEUIL ZITTEN EN PAKT TWEE KOEKJES UIT DE TROMMEL. DE DEKSEL LAAT HIJ ER VANAF]
- Bert [OP MET EEN BEKER. HIJ GAAT OP DE BANK ZITTEN EN SCHENKT KOFFIE IN BEIDE BEKERS] Je weet toch dat ik Bij Albert Heijn de karren buiten ophaal.
- Klaas [GRINNIKT] Ja, dat weet ik, ja. Jij gaat daarmee nog 'n keertje van door je rug.
- Bert Ja, ik heb nu eenmaal een nieuwe koelkast nodig. En ik heb geen zus die me gratis bij d'r in laat wonen en nog voor me kookt ook. [SCHUIFT DE BEKER VAN KLAAS ZIJN KANT OP] Hier je koffie. O, de koekjes heb je al gevonden zie ik. Nooit een koektrommel open laten staan jongen. Dan worden die arme koekjes oud. [DEKSEL EROP]
- Klaas Nou, vertel op, wat is er nou met je oog aan de hand?

- Bert [LEUNT BEHAAGLIJK ACHTEROVER. BEKER KOFFIE IN ZIJN HAND] Heb ik een klap op gehad.
- Klaas [VERRAST] Wát?. Écht waar?
- Bert Een klap op m'n oog, ja. Gisteren bij de ingang van Albert Heijn. Zo'n stuk schorem van 'n junkie probeerde een dame haar tas af te pakken.
- Klaas [GRINNIKT] O, ik begrijp 't al. Daar ben jij tussen gesprongen. Die vrouw behield haar tas en jouw oog zit nu helemaal dicht. [GRINNIKT]
- Bert Ja, ik sprong ertussen ja. Maar néé, die dame gaf haar tas geheel vrijwillig af... Dat stuk verdriet dreigde haar met een mes te steken. En om dat te voorkomen gaf ze hem onmiddellijk haar tas.
- Klaas [KIJKT BERT EVEN AAN. CONSTATERING] En toen Ben jij natuurlijk de held gaan uithangen.
- Bert Ik heb die rotzak met een van m'n winkelwagens aangereden. Hij maakte me daar een smak. Liet onmiddellijk dat mes vallen en dat ding heb ik toen gelijk een paar meter ver weggeschopt. De tas had hij ook losgelaten. Nou die pakte ik op en gaf hem terug aan de dame. Maar dat hij weer overeind was gekomen had ik niet gezien.
- Klaas [GRINNIKT] En toen was je oog aan de beurt.

Nog een korte scene

- Bert Dit is Klaas.
- Sofie [DRUKT KLAAS ZIJN HAND] Aangenaam met u kennis te maken. [WEER TOT BERT. CONSTATERING] Ik kom ongelegen.
- Klaas Zeg... wacht-es ff? Bent u die dame van de koelkast?
- Bert [KIJKT KLAAS NIJDIG AAN] Nee, u komt niet ongelegen. Klaas wilde net weggaan. [DUWT HEM DAADKRACHTIG NAAR DE DEUR. MET EEN DOORDRINGENDE STEM] Hè Kláás?
- Klaas Hè? Ja. Ja, ik wilde net weggaan. Ik kwam alleen maar even om te vragen of hij aanstaande zondag...
- Bert Ik denk niet dat mevrouw daarin geïnteresseerd is, jongen. [DUWT HEM DE HAL IN] Jij komt er wel uit hè? [GELIJK WEER OP] Gaat u alstublieft zitten. O nee, u heeft uw jas nog aan.
- Klaas [OP. WIJST] Mijn jack. [TREKT DIE AAN] Zal ik Rietje dan maar zeggen dat je komt?
- Bert Nee. Jij zegt Rietje dat ik haar nog wel bel. [DUWT HEM WEER DE HAL IN]

Klaas [VANUIT DE HAL] Ja, maar je weet hoe ze is. Ze zal...

Bert [HARD EN VERVEELD] Dág Kláás! [BUITENDEUR HARD DICT. WEER OP. ZIET DAT SOFIE HAAR MANTEL HEEFT UITGEDAAN] Geeft u uw jas maar aan mij. [PAKT DE JAS, HAAR HOED EN PARAPLU AAN EN LOOPT DE HAL IN. SOFIE KIJKT WAT ROND. LOOPT NAAR DE VISHENGEL EN GLIMLACHT TERWIJL ZE ER MET EEN VINGER OVERHEEN STRIJKT]

Bert [OP. HEEFT EEN OUDERWETSE, MAAR MOOIE KOP EN SCHOTEL IN ZIJN HAND] Ja, die staat in de kamer, omdat m'n lijn in de knoop zat. [VERLEGEN GRIJNS. PAKT DE KRANTEN VAN DE VLOER, VOUWT ZE OP EN LEGT ZE ONDER DE SALONTAFEL] Maar die heb ik er vanmiddag wel uitgekregen. Maar gaat u toch zitten.

Sofie Houdt u van vissen?

Bert [PAKT DE TIJDSCHRIFTEN VAN DE BANK EN LEGT ZE ONDER DE SALONTAFEL] Vissen is een passie van me.

Sofie [IS INTUSSEN IN EEN FAUTEUIL GAAT ZITTEN. ZIET MET EEN GLIMLACH AAN, HOE HIJ ALLES EEN BEETJE TOT ORDE BRENGT] Ik heb het als kind één keer gedaan. Daarna nooit meer.

Bert Jammer. Van vissen kom je tot rust.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] O, dan moet ik het zeker weer eens gaan proberen.

Bert [IS INTUSSEN OP DE BANK GAAN ZITTEN EN HEEFT DE KOP EN SCHOTEL OP TAFEL GEZET] U wilt vast en zeker wel koffie.

Sofie O ja, heerlijk. Leuke kamer hoor... Gezellig.

Bert [TERWIJL HIJ KOFFIE INSCHENKT] Ja, sorry voor al die rommel. Ik was net van plan het hier eens op te gaan ruimen.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Wat bij deze is gebeurd. Rommelige kamers vind ik altijd wel z'n charme hebben.

Bert Wilt u melk en suiker in uw koffie?

Sofie Nee dank u, zwart is prima.

Bert [HIJ GEEFT HAAR DE KOFFIE IN HAAR HANDEN] Als ik u was zou ik niet te lang wachten met drinken, hij blijft niet al te lang warm in die thermoskan. [HIJ HOUDT HAAR DE KOEKTROMMEL VOOR]

Sofie O, lekker. [PAKT EEN KOEKJE EN LEGT DIE OP HAAR SCHOTELTJE] Dank u.

Bert

Sofie O... [DRINKT GELIJK VAN DE KOFFIE]

Bert [IS WEER OP DE BANK GAAN ZITTEN] Is hij niet te sterk? Ik hou nl van sterke koffie.

Sofie Hij is precies goed. Hoe is het met uw oog? [NEEMT EEN HAPJE VAN HAAR KOEKJE]

Bert O, dat gaat wel weer. Die pijnstillers, die de dokter me had gegeven heeft vannacht heel goed geholpen. Kwam u... daarvoor langs? Ik bedoel...

Sofie Nee, ik was in de buurt, dus ik dacht, eh...

Bert [GRIJNZEND] Ik ga die arme ouwe zwerver eens 'n bezoekje brengen.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Nou, arme óude. Zo oud bent u toch niet.

Bert Wel, als u mij met u blijft aanspreken. Dan ga ik me steeds ouder voelen.

Sofie [ZACHTJES LACHEND] Maar dat doe jij ook. Ik geloof niet dat ik gisteren in dat ziekenhuis mijn naam heb genoemd. Ik heet Sophia, maar mijn vrienden noemen me Sofie.

Bert [GEAMUSEERD] O, dan moet ik u zeker Sophia noemen?

Sofie [ERNSTIG] Nee, gewoon Sofie... [KORT LACHJE] O, je maakt een grapje. En hoe heet jij?

Bert [GRIJNZEND] Maar mijn vrienden noemen me Bert.

Sofie [SCHIET IN DE LACH] Ik merk dat het echt een stuk beter met je gaat. Daar ben ik blij om. Prettig met je kennis te maken, Bert.

Bert Zeg eh... ik heb nog eens over die koelkast nagedacht... Maar ik vind niet dat jij die voor me moet kopen.

Sofie [LICHT VERONTWAARDIGD] Zeg... wil je dat ik rond blijf lopen met een schuldgevoel. Jij hebt die lé! op je oog gekregen, omdat je mij hielp. [IETS HEFTIGER] Als énige! Al die anderen lamzakken bleven alleen maar toekijken. Trouwens, ik heb al een koelkast voor je gekocht. Vanochtend. [LEEGT HAAR KOP. ZET HEM OP TAFEL EN HAALT HAAR PORTEFEUILLE UIT HAAR TAS] Ik ga je de aankoop bon geven. Ik heb met de eigenaar van de zaak afgesproken dat je hem eerst komt bekijken en als hij je niet bevalt mag je een ander uitkiezen. Ze leveren hem bij je thuis af. [GEEFT DE BON AAN BERT] Alsjeblieft. De naam van die meneer, waar ik deze afspraak mee heb gemaakt heb ik op de bon geschreven.

Bert [ZIT VERLEGEN MET DE BON IN ZIJN HANDEN] Ben jij altijd zo pragmatisch in dit soort dingen?

- Sofie [BREDE GLIMLACH] Altijd. Dat is mijn tweede natuur.
- Bert [LEGT DE BON, ZONDER HEM INGEKEKEN TE HEBBEN OP DE TAFEL EN PAKT DE THERMOSKAN] Wilt u nog koffie?
- Sofie [ZACHTJES LACHEND] Nu zeg je weer u.
- Bert Ja, vrouwen die mij dingen cadeau doen maken mij altijd nerveus.
- Sofie [LACHT SCHATEREND. KIJKT BERT AAN, DIE HAAR VERBAAST AANKIJKT. NOG NA LACHEND] Neem me alsjeblieft niet kwalijk, maar de manier waarop je dat zei. [LACHT NOG HEEL EVEN ZACHTJES NA] Zojuist op straat had ik nog een rot bui, maar die is nu helemaal over. En nee, ik wil geen koffie meer.
- Bert [KIJKT HAAR GRIJNZEND AAN] Nou, dat is maar goed ook want er zit bijna niks meer in. Wil je misschien iets anders? [ZE KIJKT OP HAAR HORLOGE] Moet je nog ergens heen?
- Sofie Nee. Ik kijk op mijn horloge, omdat ik voor achten 's avonds nooit sterke drank neem. Maar het is alweer kwart over acht. Doe voor mij maar 'n, eh... wat heb je in huis?
- Bert Alleen jonge jenever.
- Sofie [WIJST BERT MET EEN GESTREKTE ARM AAN. BREDE GLIMLACH] Doe voor mij dan maar een... jónge borrel!
- Bert [STAAT OP] Een jonge borrel komt eraan.

LICHT UIT

Nog een korte scene

- Sofie En? Is er ook nog een mevrouw Bert? [NIPT WEER VAN HAAR GLAASJE. ZE MOET ER WEL VOOR ZORGEN DAT HET GLAASJE LEEGT RAAKT!]
- Bert Nee. Wel getrouwd geweest. Twee keer zelfs... Mijn eerste was een loeder. Dacht alleen maar aan zichzelf. Ik wist dat ze er andere mannen op na hield, maar ik had haar nog nooit kunnen betrappen. Toen dat wel gebeurde heb ik haar in haar badjas op straat gezet.
- Sofie [LACHT SCHATEREND] Nee, dat is niet wáár?
- Bert Wis en waarachtig is dat waar. In d'r badjas de straat op. Hop-se-kidé!
- Sofie [GEAMUSEERD] En die man?

- Bert O, die was al door het slaapkamerraam het dak van m'n schuurtje op gevlucht.
- Sofie [NOG STEEDS GEAMUSEERD] En je vrouw? Wat heeft die gedaan?
- Bert Ik zag dat ze even later bij hem achter op de brommer stapte.
- Sofie [ZACHTJES LACHEND] In d'r bádjas?
- Bert Ja, wat moest ze anders. Ze dacht dat, als ze aan had gebeld ik d'r zou hebben vermoord. Tenminste dat vertelde ze me later. [KORT SNUIVEND LACHJE] Later, toen we gescheiden waren konden we beter met elkaar opschieten dan ervoor.
- Sofie Dat hoor je wel meer. Wat voor weer was het eigenlijk? Toen je haar het huis uitzette, bedoel ik.
- Bert [GRINNIKEND] Het was vlak voor Sinterklaas. Het vroom buiten dat het kraakte.
- Sofie [ZACHTJES, MAAR GEAMUSEERD] Arme meid.
- Bert [QUASI VERONTWAARDIGD] Ja, neem 't nog voor d'r op ook.
- Sofie [ZACHTJES LACHEND] Ja, vrouwen nemen het nu eenmaal op voor elkaar. Dus jij bent twee keer getrouwd geweest. En je tweede vrouw?
- Bert M'n tweede vrouw was 'n schat.
- Sofie [GEAMUSEERD] O, gelukkig maar.
- Bert Vera heette ze. Haar heb ik ontmoet, toen ik al enkele jaren van die ander gescheiden was. [GRINNIKEND] Op zo'n vijfdaagse bootreis langs de Rijn. We zaten bij elkaar aan tafel. Ja, die smiechten van die boot hadden alle alleenstaanden op leeftijd in hun indelingen van de tafels bij elkaar gezet. 't Was liefde op het eerste gezicht. Van allebei. [DIEPE ZUCHT] We hadden ieder een hut, maar we hebben er dat weekje maar één gebruikt.
- Sofie [GEAMUSEERD] Zóóó, jij bent 'n snelle jongen.
- Bert [GRINNIKEND] Nee, zo snel ging het ook weer niet. We waren een beetje dronken die avond. Vera had een fles likeur in haar hut. Daar was ze gek op. Ik had nog nooit likeur gedronken. Door de kleur leek 't me een heel onschuldig drankje, maar toen ik, na 2 van die drankjes op wilde staan kon ik dat niet meer. Vera heeft me toen uitgekled en in bed geholpen. We waren allebei heel lacherig, maar er is verder niets gebeurd. Ik moest meteen zijn ingeslapen. Althans, dat vertelde ze me de volgende morgen.
- Sofie [ZACHTJES LACHEND - PRAAT GEAMUSEERD VERDER] En toen jullie allebei weer wakker waren en niet meer zo dronken? Zijn jullie elkaar toen pas voor de eerste keer heel innig gaan kussen?

Bert Alsof ik een romanschrijfster hoor. Nee, de volgende dag hadden we allebei een kater vanjewelste en smeekten we elkaar niet al te hard te praten. [GRINNIKT] Pas de nacht daarop kwam het grote werk aan de beurt.

Sofie [GEAMUSEERD] Nou, dan zat ik er niet ver naast.

Bert Sinds dat bootreisje zijn we bij elkaar gebleven.

Sofie [KORTE STILTE ZACHTE STEM] Ze is gestorven, hè?

Bert [KORTE STILTE. ZACHTE STEM] Ja... Vier jaar geleden. [KORTE STILTE] Longkanker.

Sofie [ZACHTE STEM] Heeft ze nog geleden?

Bert Heel kort. We hadden afgesproken, dat als het lijden te erg zou worden de dokter de behandeling zou beëindigen.

Sofie Euthanasie.

Bert [KNIKT. ZACHTE STEM] Maar ik mis haar nog steeds. [DIEPE ZUCHT. LEEGT IN EEN KEER ZIJN GLAS. PAKT DE FLES] Zeg... wil jij echt niets meer?

Sofie Nee, echt niet. [GLAASJE IETS DE LUCHT IN] Ik heb trouwens nog.

Bert [SCHENKT IN. NEEMT EEN TEUG. KORTE STILTE] Zeg... ben jij eigenlijk getrouwd?

Sofie Die vraag ligt al een hele poos op je lippen, hè?

Nog een korte scene

Sofie Nee, dank je, ik hou even een pauze. [ZET HAAR GLAS OP DE TAFEL] Van alcohol schijn je heel dik te worden.

Bert Maar jij bent helemaal niet dik. Toen je vanmiddag in de hal je jas uitdeed dacht ik dat er 'n prinses op bezoek kwam.

Sofie [LACHT SCHATEREND] Welja, een prinses nog wel. Ik heb nog even getwijfeld een hele mooie jurk aan te trekken, maar dat heb ik toch maar niet gedaan.

Bert [GEAMUSEERD] Je dacht, veronderstel dat hij in zijn joggingpak open doet, dan loop ik mooi voor paal in m'n mooie jurk.

Sofie [KIJKT HEM ERNSTIG AAN] Ja... zo is het precies gegaan. Het had toch best gekund, dat jij iets makkelijk had aangetrokken. We zijn tenslotte maar met z'n tweetjes.

- Bert Had je dat erg gevonden?
- Sofie Nee natuurlijk niet. Ik kom voor jou, niet voor de entourage eromheen.
- Bert Nou, daar ben ik ontzettend blij om, lieve schat.
- Sofie [HEEL ERNSTIG] Wil je dat niet doen?
- Bert Pardon? Wat niet?
- Sofie Mij tussen neus en lippen door *'lieve schat'* noemen. Je mag 't wel zeggen, maar dan moet je het menen.
- Bert Sorry.
- Sofie Mijn eerste man deed dat ook heel vaak. Als hij iets van me nodig had zei hij altijd *lieve schat* tegen me. Daar heb ik nog steeds een afschuwelijke hekel aan. Dus... niet meer doen graag.
- Bert Ik gooi dat er heel vaak uit, ja. Tegen Betty in het café en tegen de vrouw van m'n groenteboer. Ja... da's waar... Ik beloof je erop te letten.
- Sofie Veel mensen doen het. In Engeland zeggen ze *'love'*. Waar je ook komt, altijd *love* er achteraan. Hier is het *lieverd* en *schat*.
- Bert Terwijl eigenlijk alleen geliefden *lieve schat* zouden moeten zeggen.
- Sofie Juist. Mensen die van elkaar houden. Daar zijn deze woorden ook voor bedoeld.
- Bert Zei je tweede man het ook?
- Sofie Nee. Nooit. Terwijl die erg veel van me hield. Hij vond kooswoordjes onzin. Toch voelde ik me door hem altijd heel erg gewaardeerd. Hij liet me dat merken, door af en toe een bosje bloemen voor me mee te nemen. En eh... me af en toe lekker te knuffelen.

Het einde

- Sofie [SCHATERT HET UIT. ZIET DAN HET VERBAASDE GEZICHT VAN BERT EN BEGIN HIERDOOR NOG HARDER TE LACHEN. HAALT ZWAAR ADEM EN LACHT UIT. NOG STEEDS EEN BEETJE LACHEND] Goed, dan zal ik nog duidelijker zijn. Mijn beweegredenen jou een vorstelrijk salaris te betalen komt voor uit mijn gewoonte, soms een gevoelsmatig beslissing te nemen. Dit heb ik in m'n leven wel meer gedaan. Af en toe sla ik de plank volkomen mis. Maar in het merendeel heb ik er succes mee.
- Bert [NOG STEEDS EEN BEETJE VERBOUWEREERD] O... Nou, met mij zit je dan gebeiteld. Ik heb dit soort werk namelijk een paar jaar geleden nog gedaan. Een goeie kennis van me had een viszaak en hij had twee zieken. Toen heb ik 'm uit de brand geholpen. Ik heb hem toen de hele

week in zijn winkel geholpen. Hij had nooit eerder zoveel winst gedraaid, als in die week dat ik hem hielp. O zó! Ga hier maar es tegenop.

Sofie [SCHATERT HET WEER UIT. EEN STUK KORTER DITMAAL] O, de manier, waarop jij alles zegt. Ik heb in maanden niet zo gelachen.

Bert [GRIJNZEND] En dat is goed, want ik ben tenslotte jarig.

Sofie Maar waarom ben je dat dan niet blijven doen?

Bert Hè? Wat?... O... Dat kon niet. Ik had toen nog een volledige dagtaak. Ik heb er een week vrij voor moeten nemen. En dat van die viswinkel was veel te riskant, om daar te gaan werken. Hij wilde dat zijn zoon de zaak zou overnemen. Maar die jongen gedroeg zich in die week heel erg vreemd. Was volgens mij verslaafd aan drugs. Trouwens, een jaar geleden is die winkel over de kop gegaan. De hele handel stond te koop.

Sofie Nou, daar was je kans.

Bert Hoe bedoel je? O... Joh, daar had ik toen het geld helemaal niet voor.

Sofie Ja... geld... Dat is meestal een groot obstakel. Kon je 't niet ergens lenen?

Bert Ik was dat jaar 55. Wie leent een man van 55, die helemaal niets bezit nu geld om een viswinkel te kopen. En dan nog... Ik heb wel veel verstand van vissen en visartikelen, maar ik ben beslist geen zakenknobbel.

Sofie [GEAMUSEERD] Ik wel.

Bert En als ik het nu niet kan?

Sofie Niet doen.

Bert Wat niet doen?

Sofie Nooit aan jezelf twifelen, Bert. Gewoon gevoelsmatig te werk gaan.

Bert Nou, ik zal m'n best doen.

Sofie Fout! Dat zeg ik dagelijks tegen al mijn medewerkers. Je best doen alleen is niet genoeg. Wie bij mij in dienst komt betaal ik je een goed salaris. Maar dan verwacht ik ook van ze dat ze meer dan hun best doen. Mijn motto is: *óf we doet iets goed, óf we doet 't niet...*

Bert Hé, da's 'n mooi motto. Moet ik onthouden.

Sofie Nou, dan stel ik voor, dat we daar maar eens op moeten drinken. [PAKT METEEN HAAR GLAS EN GAAT STAAN. BERT GAAT OOK STAAN EN KLINKT ZIJN GLAS TEGEN DE HARE] Op onze samenwerking.

Bert Ja en dat hij lang mag duren.

- Sofie Dat hoor ik graag. [GEEFT BERT EEN KUS OP ZIJN WANG]
- Bert [GRIJNZEND] O, dat gaat na die kus zeker lukken. [UITROEPEND] O jee, dat vergeet ik helemaal.
- Sofie [BEETJE GESCHROKKEN] Wat?
- Bert Ik heb nog hele lekkere hapjes voor bij de borrel klaargemaakt. Die staan in m'n spiksplinternieuwe koelkast. [GEEFT ZIJN GLAS AAN SOFIE EN LOOPT SNEL DE KAMER UIT]
- Sofie [ZET DE GLAZEN OP TAFEL EN KIJKT ROND. ZIET DAN DE OUDE PICK UP OP HET BUFFET. ZE DOET DE KLEP OPEN EN KLIKT HEM AAN. LOOPT VERVOLGENS NAAR DE HALDEUR EN ROEPT] Bért? Waar liggen je platen?
- Bert [VANUIT DE HAL] In het buffet!
- Sofie [DOET EEN DEURTJE OPEN EN HAALT ER EEN STAPELTJE LP'S UIT. BEKIJKT ER EEN PAAR EN LEGT DAN DE **JUISTE** LP OP HET DRAAIGEDEELTE EN ZET DE NAALD OP HET NUMMER... *van Frank Sinatra, die even later: CHEEK TO CHEEK zingt...*) ZO GAUW DE MUZIEK BEGINT ZET SOFIE HET GELUID WAT ZACHTER, ZODAT HET PUBLIEK ZE GOED KAN BLIJVEN HOREN. ZE PAKT HAAR GLAS, NEEMT EEN SLOKJE EN DANST DAN, MET GESLOTEN OGEN EEN PAAR RONDJES]
- Bert [OP, MET EEN SCHAAL, WAAROP ENKELE HELE MOOIE KLEINE HARTIGE HAPJES STAAN. HIJ KIJKT LACHEND NAAR SOFIE, DIE NOG STEEDS HAAR RONDJES MAAKT. ZET DE SCHAAL OP DE TAFEL EN PAKT HAAR IN DE **DANSSCHOOLHOUDING**. ZE DANSEN HEEL OVERDREVEN MAAR WEL STIJLVOL MET ELKAAR. DAARNA MOETEN ZE HIER ZO HARD OM LACHEN DAT ZE ELKAAR LOS LATEN EN LACHEND OP DE BANK TERECHTKOMEN] Zo danste ik vroeger, toen ik dansles had. [HIJ HOUDT HAAR DE SCHAAL VOOR]
- Sofie O, wat ziet dat er lekker uit. [ZE PAKT ER EEN EN STOPT DIE, IN EEN KEER IN HAAR MOND]
- Bert Daar ben ik de hele ochtend mee bezig geweest.
- Sofie [ZACHTJES LACHEND] Deze zijn veel te mooi, om door jou gemaakt te zijn. Die heb je gekocht, smiecht.
- Bert [GRIJNZEND] Nee hoor. Heb ik via een cursus geleerd.
- Sofie Echt waar?
- Bert [GRIJNZEND] Nee joh, bij m'n banketwinkeltje gekocht. Wil je d'r nog een?
- Sofie Graag. [STOPT HEM WEER IN ÉÉN KEER IN HAAR MOND]

Bert [DOET HETZELFDE. MET VOLLE MOND] Wie zijn beker lekker.

Sofie Wat zeg je?

Bert [SLIKT ALLES DOOR] Die zijn zeker lekker. Waar is mijn glas? [PAKT BEIDE GLAZEN EN GEEFT SOFIE DE HARE] Op onze zojuist afgesloten... hoe noem je dat ook alweer?

Sofie [GLIMLACHEND] Transactie.

Bert Ja, dat was het woord dat ik zocht. Toen ik vroeger, toen ik nog heel jong was, in het weekend ging dansen, dansten we alleen maar dicht tegen elkaar aan. We noemden dat toen zwijmelen.

Sofie [PAKT BERT ZIJN GLAS AF, ZET BEIDE GLAZEN OP TAFEL EN TREKT HEM BIJ ZIJN HAND OMHOOG] Kom op, wij gaan zwijmelen. [ZE TREKT HEM DICHT TEGEN ZICH AAN EN SLAAT HAAR ARMEN OM ZIJN NEK EN DRUKT HEM DAN NOG DICHTER TEGEN ZICH AAN. SAMEN 'ZWIJMELEN' ZE OP DE MUZIEK. ((CA. 10 SECONDEN)). DAN KIJKEN ZE HEEL EVEN NAAR ELKAAR EN KUSSEN ELKAAR DAN HEEL TEDER OP DE LIPPEN] Ik ben heel blij dat je mij op je verjaardag hebt uitgenodigd lieverd. Zo, en nu mag je mij lieve schat noemen... Graag zelfs.

*Tegelijk met het dichtgaan van het **DOEK** komen hun lippen dicht bij elkaar. Pas als het doek bijna dicht is kussen ze elkaar een stuk hartstochtelijker. Máár... dat ziet het publiek niet meer, want dan is het **DOEK** al dicht...*

EINDE

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto